

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 27. Schisma Antiochenum. Concilium Capuanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

runt, & facta laudarunt. Attamen Sy- Sæculum IV.
ria omnibus istis hæreticis tunc non est A. C. 391.
expurgata.

Qui inde ejecti sunt, in Pamphyliam Phot. ibid.
migrarunt. At S. Amphilochus Episco-
pus Iconiensis in Lycaonia, Pamphyliæ
contermina, Concilio Sidam, Pamphy-
liæ Metropolim, ubi viginti quinque E-
piscopi cum ipso comparuerunt, convo-
cato, Provinciam ab hac peste liberavit.
Ad S. Flavianum Antiochenum Epistolam
Synodalem dederunt, ut, quid ipsi egis-
sent, sciret. In acta hujus Concilii S.
Amphilochus propria hæreticorum ver-
ba inferi jusserat, ex quibus clarissime
Doctrinæ eorum pravitas dispicitur. Le-
toius Episcopus Melitenensis in Armenia Theod. IV.
ad S. Flavianum scripsit, quærens, quid hist. c. 11.
de Massalianis sentiendum? eosque in
Concilio damnatos comperit; hinc Le-
toius, zelo animatus, cum plura Mona-
steria, hoc errore corrupta, sciret, expul-
sis hæreticis, eorum domos incendit. At
opem impiis tulit alius Armeniæ Episco-
pus, apud quem S. Flavianus, datis lit-
teris, conquestus est.

§. XXVII.

*Schisma Antiochenum. Concilium
Capuanum.*

Necdum Schismatis Antiocheni finis. Socr. V. c. 15
Pau-

Sæculum IV. Paulinus Episcopus annum circiter 389.
 A. C. 391. obierat; non ideo tamen ejus Sectato-
 res Flavianum agnoscere voluerunt, sed
 alium habebant Episcopum, nempe Pres-
 byterum Evagrium, S. Hieronymi ami-
 cum, Pompejani filium, illustri Antio-
 chie familia ortum. Paulinus solus,
 cum adhuc viveret, eum Episcopum
 constituerat, contra plurimorum Cano-
 num prohibitionem. Non licebat enim
 Episcopo sibi Successorem ordinare; om-
 nes illius Provinciae Episcopi ad ordina-
 tionem erant convocandi, & saltem tres
 adesse oportebat. His non obstantibus
 Occidentales Evagrium pro Episcopo An-
 tiocheno habuerunt, & cum eo, sicutan-
 te eum Paulino, communicarunt; nam
 Paulinistæ semper Flaviano objiciebant,
 sacramentum suum violasse, dicentes, cum
 adhuc esset Presbyter, sicut & cæteros
 jurasse, si Paulinus in vivis ageret, Suc-
 cessorem alium Meletio defuncto non e-
 lecturos. Itaque pars utraque magis in
 eo laborabat, ut probaret alterius ordi-
 nationem esse nullam, quam suam fuisse
 legitimam. Capuæ in Italia Concilium
 actum est, in quo omnibus illis, qui fi-
 dem Catholicam profiterentur, Commu-
 nio concessa; quod autem ad Evagrii, &
 Flaviani litem spectabat, id relictum est
 Theophilo Alexandrino, & Episcopis A-
 gypti discutiendum, quia neutri parti
 plus

plus æquo favere credebantur, cum neutrius communionem fuissent amplexi.

Patres Concilii Capuani iudicium ferendum in causa Bonosi Episcopi Sardien-
 censis ad Episcopos vicinos, præcipue Macedones, & Anysium Thessalonicensem, eorum Metropolitanum, remiserunt. Bonosus, sicut Jovinianus, perpetuam Mariæ Virginitatem negabat, dicens, alios post Jesu Christi nativitatem genuisse liberos. Imo Jesu Christi quoque Divinitatem, sicut Photinus, oppugnabat, hinc Photiniani post hæc dicti Bonosiaci. Episcopi Macedonia Bonosum judicare detrectabant, & ejus causam denovo ad Episcopos Italiae deferebant; hi vero responderunt: *Cum vos Concilium Capuanum Judices constituerit, jam nos esse non possumus; in vos Concilii auctoritas translata est.* Hic habemus exemplum, quanta moderatione fuerint Episcopi, præcaverintque, ne alii aliorum jura læderent; hoc exemplum multo magis memorabile est ideo, quod aliqui etiam ex Romanis hanc Episcoporum Italiae Epistolam Siricii Papæ opus esse dicant. Tandem Anysius Thessalonicensis, aliique Macedoniae Episcopi in causa Bonosi sententiam pronuntiarunt; simultiochenum statuerunt, ut illi, quos ordinare attentasset, postquam ei functiones suæ fuerant

Sæculum IV.
 A. C. 387.

Ep. Synod. ap. Ambr. v. Not. in c. 5. n. 35. Ambr. de Instit. Virg. Mar. Merc. disert. de 12. anath. n. 15. p. 128. Sup. §. 40. Genad. catal. c. 14. ad Audent.

Hollsten. collect. R. p. 189. Innoc. i. ep. 22. n. 5.

Schisma Antiochenum.

Sæculum IV. rant interdicta, reciperentur. Episcopi
 A. C. 391. Macedoniæ hoc Decretum contra Cano-
 nes, necessitate temporum coacti, con-
 didere, ne Clerici illi, si Bonoso adhare-
 rent, scandalum in Ecclesia auferent.

Evagrius urgebat, ut ea, quæ in Con-
 cilio Capuano decreta fuerant, execu-
 tioni mandarentur; at Flavianus satis-
 facere recusabat, & se iudicio Episcopo-
 rum Ægypti subicere. Contra Impera-
 tori libellos iterum tradebat, & ab eo-
 dem rescripta obtinebat. Hac de re

Theophilus Alexandrinus ad S. Ambro-
 sium scripsit, qui per Epistolam respon-
 dens, dicit: *Non est profecto cur Eua-*

grorius ita iudicium urgeat, est quoque cur
Flavianus timeat! hinc iudicium evita-
re cupit. Ambo justo nostro dolori par-
cant! duo viri orbem universum tur-
latus moventur, & nihil agunt quo Je-
su Christi pacem reducant! Et inferius:

n. 3. *jam rursus Episcopi, ætate decrepiti, su-*
stigabuntur, delinquenda erunt sacro-
altaria, ut maria trajiciant; illi, qui li-
cet pauperes, tamen paupertatem non a-
gre ferebant, jam eam gravissime sen-
tient, aut dari solitas eleemosinas paupe-

n. 4. *ribus subtrahere cogentur. Interim Fla-*

n. 5. *vianus se solum legibus exemptum putat;*
tam Imperatoris mandatis, quam Episco-
porum congregatorum decretis comparere

in iudicio iubetur, non comparet! non hæc tamen ita dicimus, quod fratrem nostrum Evagrium causa potio-rem credamus, nam non sine maximo dolore intelligimus, utrumque in alterius magis infirmitate, quam suæ causæ bonitate considerare. Et iterum: Tuum igitur est, ulterius apud fratrem nostrum Flavianum instare, ut, si recusans persistat, cum omnibus pacem babeamus secundum Concilii Capuani Decretum, nec unius partis fuga, quod sancte statutum, possit eludere. Caterum existimamus, hæc omnia a vobis sancto fratri nostro Episcopo Romano esse communicanda; nullatenus enim dubitamus, tale iudicium vestrum futurum, ut id ab eo reprobari nequeat; (*) & hoc ipsum ad pacem solide firmandam necessarium est, ut simul omnes in ea, quæ statueritis, consentiamus.

Interim Papa apud Imperatorem contra Flavianum querelas renovat. Tyrannos, qui in te insurgunt, inquit: omni vi prostratos, opprimis! at tibi curæ non est, eos, qui Jesu Christi leges transgrediuntur, manere impunitos! Theodosius, ubi mense Nov. Constantinopolim,

(*) Ergo si iudicium reprobandum tulissent, id a Pontifice Romano fieri oportere S. Ambrosius existimabat.

Hist. Eccles. Tom. IV. Ooo

Sæculum IV.
A.C. 391.

n. 6.

n. 7.

Theod. V.
Ty-hist. 6. 2.

ex

Sæculum IV. ex Occidente reversus, attigerat anno
A. C. 391. 391. statim illuc Flavianum venire iusse-
 rat, præcipiens, ut Romam proficiscere-
 tur; cupiebat enim Imperator Papæ, &
 aliisque Occidentis Episcopis satisfacere,
 instantissime petentibus, ut Schismatis
 Antiocheni scandalum tolleret. Tunc
 quidem excusavit Flavianus, quod iter
 non ingrederetur hyemali tempore, &
 domum remeavit, promittens, se proxi-
 mo vere Romam iturum; Papa rursus
 urgente, Imperator rursus Flavianum
 adesse jubet, multisque persuadere co-
 natur, ut Romam se conferret; tunc Fla-
 vianus intrepide; *Si in fide errare di-
 car, aut vitam ducere Sacerdotio indi-
 gnam, non alios Judices peto, quam ipsos
 accusatores meos! si vero de Sede mea a-
 gatur, & sola quæstione, uter alteri sit
 præferendus? non me defendam, cedam
 primum locum cuicumque, qui eum invo-
 dere voluerit.* Hac animi magnitudine
 motus Imperator remisit virum, ut Ec-
 clesiam suam ut antea regeret. Haud diu
 post hæc Evagrius humanis excessit, at-
 que Flaviani industria factum, ut nemo in
 ejus locum sufficeretur; attamen, qui
 Flavianum averfabantur, separatos con-
 ventus egere.

Socr. V. c. 15
Soz. VII.
6. 15.

§. XXVIII.